

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Εντός τῆς Σύρου Δραχ. 22
Παρά τῆς » » 26

ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ

Διὰ τὰς Διατρ. τὸν στίχ. Α. 25.
Διὰ τὰς Δικαστ. τὸν » Α. 15.
Διὰ τὰς Εἰδοποιήσεις Δραχμὰς 6.

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ
Ἐν Κωνσταντινουπόλει παρὰ
τῷ Κυρίῳ Γ. Πολυχρονιάδῃ.
Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ παρὰ τῷ
Κυρίῳ Α. Χ. Εὐαγγελίδῃ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΛῆ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ, 16 Σεπτεμβρίου 1862.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πολλάκις εἶπομεν ὅτι τὸ ἐμπόριον τρέχει ἐκεῖ ὅπου εὐρίσκει προστασίαν καὶ ἐννόμους εὐκολίας.

Τοιαύτην προστασίαν καὶ συγκεχωρημένην εὐκολίαν ἀξιοῖ καὶ τὸ ἐμπόριον τοῦ τόπου μας, τὴν πρότην ἐν Ἑλλάδι κατέχον θέσιν καὶ πλείστας χορηγὸν εἰς τὸ Δημόσιον ὠφελείας, ἄλλως μὰς ἀποχαίρετᾶ, καθὼς κατὰ δυστυχίαν ἤρχησε πρὸ πολλοῦ νὰ πράττει, εὐρίσκον ἀλλαχοῦ εὐρύτερον στάδιον.

Δυστυχῶς τὰ ὄργανα τῆς ἐξουσίας δὲν ἐνόησαν ποτὲ τοῦτο καὶ ἔνεκα τούτου τσαυτάς παρεμβάλλουν δυσκολίας εἰς τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἐμπορίου, ὥστε φέρουν εἰς ἀγανάκτησιν τοὺς ἐπορευομένους καὶ φυγαδεύουν τὸ ἐμπόριον μὲ κοινὴν ζημίαν καὶ τοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ τόπου μας ἰδίως.

Ἐν ἐκ τῶν πολλῶν ἀτοπημάτων τῶν τελωνιακῶν ὑπαλλήλων λαμβάνομεν προχείρως ὡς θέμα διὰ ν' ἀποδείξωμεν τοὺς λόγους μας καὶ νὰ συζητήσωμεν εἰς τὴν ἀρμοδίαν Ἀρχὴν τὴν θεραπείαν τῶν τοιούτων δυσκολιῶν, συμβουλευόντες καὶ τοὺς ἀρμοδίους ὑπαλλήλους νὰ μὴν ἐκτείνωσι τὸν ζήλον των πέραν τῶν νομίμων ὁρίων του, καθὼς ἀποβαίνοντα ζημιώδη.

Μεταξὺ τῶν πολλῶν ἐμπορευμάτων τὰ ὁποῖα τελωνιακῶς εἰσάγονται ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσὶν καὶ τὰ ποικίλα εἶδη τῆς Εὐρωπαϊκῆς τέχνης καὶ βιομηχανίας, αἱ λεγόμεναι Κιγκιλαρίαι.

Τὰ εἶδη ταῦτα τροπολογούμενα καὶ τελειοποιούμενα καθ' ἑκάστην δὲν εἶναι γνωστὰ καθ' ὁλοκληρίαν εἰς τοὺς ἐμπορευομένους ταῦτα, οὔτε κατ' ἴδιον εἶδος οὔτε κατὰ τὸν τρόπον καθ' ὃν εἰσὶν διατεθιμένα, εἰς τρόπον ὥστε νὰ προβλέπωσιν πρὸ τῆς εἰσαγωγῆς των νὰ τὰ διαθέσωσιν οἱ ἐμπορευόμενοι ὥστε νὰ διέλθωσιν ἐκ τοῦ τελωνείου, χωρὶς νὰ ἐκτοπισθῶσιν καὶ πύθωσι βλάβας, ἄλλως τε ἡ ἀξία τῶν πλείστων εἰδῶν τούτων ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς τελωνιακῆς διαθέσεως καὶ τοποθετήσεώς των εἰς τὰς θήκας καὶ κιβώτια ἢ ὁποῖα ἐκτόπισις ἐπιφέρει σημαντικὴν ἐκπτώσιν τῆς ἀξίας καὶ ὀφείως των.

Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπάρχοντες καὶ τὰ τεχνιτὰ ἄνθη ἅτινα εἰσὶν ἐκ λεπτῆς καὶ ἐπισφαλοῦς ὕλης κατασκευασμένα, καὶ τὰ ὁποῖα εἰς τὰς

θήκας των ἐπιμελῶς καὶ τεχνικῶς τεθημένα ἔχουν τὴν ἀξίαν των, ἐκτοπιζόμενα δὲ καὶ κακομεταχειριζόμενα ἐκπίπτουν πολὺ ταύτης.

Ἐσχάτως ἔμποροι τινὲς τῆς ἀγορᾶς μας εἰσήγαγον ἐκ τῆς Εὐρώπης ἄνθη τοιαῦτα τοποθετημένα εἰς θήκας καὶ καλῶς συσκευασμένα. — Τὸ τελωνεῖον μας, ἐνῷ ἠδύνατο ἀνοίγον τὰ κιβώτια νὰ ἐξετάσῃ ἐὰν ὑπῆρχον εἰς αὐτὰ ἄλλου εἶδους ἐμπορεύματα κεκρυμμένα ὅπερ ἦτο καὶ ἀδύνατον καὶ ἐκ πρώτης ἐρεύνης καταφανὲς καὶ τούτου δοθέντος νὰ ζυγίσῃ κατ' ἐκλογὴν τὰ ἄνθη ἐνός των κιβωτίων καὶ κατ' ἀναλογίαν νὰ κανονίσῃ τὴν ἐκτίμησιν ὅλων, ὑπεχρέωσε τοὺς ἰδιοκτῆτας νὰ ἐξαγάγωσιν ὅλα τὰ ἄνθη ἐξ ὅλων των κιβωτίων καὶ οὕτως ἔχοντα φύρδην μίγδην νὰ τὰ μεταφέρωσιν εἰς τὴν τελωνιακὴν πλάστιγγα πρὸς ζύγισιν, ὡς νὰ ἦσαν βακαλάοι, ὥστε καὶ ἡ ἐκτόπισις των ἐκ των κιβωτίων καὶ ἡ μεταφορά των καὶ τὸ ἀκάθαρτον τοῦ Καταστήματος καὶ τῆς πλάστιγγος ἐπήνεγκον ζημίαν οὐσιώδη εἰς τὸν ἔμπορον, ζημίαν ἀδικον καὶ ἀπαύγασμα ἰδιοτροπίας καὶ κακῶς εὐνοουμένου καθήκοντος τῶν τελωνιακῶν ὑπαλλήλων.

Πολλάς ἔχομεν ν' ἀριθμήσωμεν πράξεις καὶ ἐνέργειας τοιαύτας τῶν Τελωνιακῶν μας ὑπαλλήλων, τὰς ὁποίας παραλείπομεν πρὸς ὥραν καθὼς ἐπιληφθείσας παρὰ τοῦ ἐπιμελητηρίου, οὐχ' ἤττον ὁμῶς ὀφείλομεν νὰ ἐπικαλεσθῶμεν τὴν σύντονον θεραπείαν τῆς καταστάσεως ταύτης ἥτις καταβαρύνει τὸ ἐμπόριον, διότι ἔνεκα ταύτης μέγα μέρος τοῦ ἐμπορίου μας ἔσυρεν εἰς αὐτὴν ἡ γείτων Τουρκία, φερομένη καλλίτερα καὶ χορηγοῦσα πολλάς εὐκολίας, ἐνῷ ἡμεῖς σκεπτόμεθα πῶς ν' ἀνεύρωμεν δυσκολίας καὶ προσκόμματα τὰ ὁποῖα οὐτ' αὐτοὶ οἱ Νομοθέται ἠδύναντο νὰ προβλέψωσιν ἀφίσαντες αὐτὰ εἰς τὴν εὐσυνειδησίαν καὶ ἱκανότητα των ἀρμοδίων ὑπαλλήλων.

Νομίζομεν δὲ, ὅτι μία ἐκ τῶν αἰτιῶν τῆς ἀνωμάλου ταύτης καταστάσεώς μας εἶναι διότι δὲν γίνεται ἐπιτυχὴς ἐκλογὴ τοῦ προσωπικοῦ των ὑπαλλήλων, οὔτε ἀφίνωσιν αὐτοὺς ἐπὶ τινα ἔτη τουλάχιστον εἰς τὰς θέσεις των, ἀλλὰ λαμβάνουν ἐκ τοῦ σωροῦ τὸν τυχόντα καὶ τὸν ἀναδεικνύουσιν ὑπάλληλον, ἰνυκατόνουν δὲ συνεχῶς καὶ τούτους ἀκαταλλήλως τοποθετούμεν καὶ οὕτω ἀείποτε προσκόπτομεν. Ἐπανερχόμεθα.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Τὸ Ἑλληνικὸν Ἀτμόπλοιον «Ὁθων» πρὸ τινων ἡμερῶν ἀνεγκύσθη πρὸς καθαρισμόν εἰς τὴν πρὸς τοῦτο κατασκευασθεῖσαν ἀξίαν λόγου καὶ τελειοποιήθεισαν παρὰ τῆς ἐταιρίας ἀναβάθραν. Διὰ τῆς προσθήκης ἐνός ἐτέρου ἐργάτου (wince) μεγαλητέρου τῶν ὑπαρχόντων τὸ ἀτμόπλοιον εἰς διάστημα μιᾶς καὶ ἡμίσεως ἡμέρας ἀνεγκύσθη μ' ὅλην τὴν εὐκολίαν καὶ ταχύτητα, διότι ἐνῷ πρὸ τῆς τελειοποιήσεως τῆς ἀναβάθρας τὰ μικρότερα ἀτμόπλοια ἐδέοντο τοῦλάχιστον διάστημα τριῶν ἡμερῶν πρὸς ἀνέλκυσιν, νῦν μόνον, εἰς διάστημα μιᾶς καὶ ἡμίσεως ἡμέρας ἀνεγκύσθη τὸ μεγαλητέρον τῶν Ἀτμοπλοίων τῆς Ἑταιρίας Ὁθων, τὸ ὁποῖον τὴν παρελθούσαν Πέμπτην ἐν ἀθρόῳ πλήθος θεατῶν διὰ τῆς ἀφαιρέσεως των κρατήρων τοῦ Ἀτμοπλοίου καθεικνύσθη εἰς διάστημα ἐνός λεπτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν.

Ὡραίωτερον θέαμα καὶ μεγαλητέρα εὐχαρίστησις δὲν ἠδύνατο νὰ ὑπάρξῃ εἰς πάντα ἀληθῆ Ἕλληνα ἐμπνεόμενον ἐκ φιλοπατρίας νὰ βλέπῃ ἀναβάθραν τὴν ὁποίαν κατασκευάσαν ἐπιμελείᾳ τῶν ἀξιοτίμων Κ. Κ. Συμβούλων τῆς Ἑταιρίας καὶ τοῦ Κ. Γ. Μπούμπουλη Ἐφόρου τεχνίται Ἕλληνες προεξάρχοντες τοῦ Ναυπηγοῦ Ν. Παγίδα.

— Πρὸ ἡμερῶν ἀναχωρήσας ὁ Κ. Νομάρχης Κυκλάδων μετὰ των Κ. Κ. Α. Ρίζου Μηχανικοῦ τῆς πόλεώς μας καὶ τοῦ Κ. Κομνηνοῦ Λοχαγοῦ τοῦ Μηχανικοῦ εἰς Κύθον πρὸς παραλαβὴν των ἐκεῖ νεοδημιτῶν καταστημάτων ἐφθασαν τὴν 14ην Σεπτεμβρίου τὸ ἑσπέρας διὰ τῆς σταθμεύσεως ἐνταῦθα Β. Ἀτμομολίας.

— Ἐν τῇ ἐχθρῇ συνεδριάσει τοῦ Πλημμελειοδικείου μας, δικασθεὶς ὁ παρὰ τοῦ πρώην χαιρεκἀκου καὶ κακεντρεχοῦς Ἀσυνόμου μας καταδιωκόμενος Δημοσθένης Λιμπερίου ἠθώωθη, κατηγορούμενος ἐπὶ θραύσει ὑαλίου τινος των δημοτικῶν φαναρίων. Τὸ Πλημμελειοδικεῖον μας καὶ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ἐδείχθη παντὸς ἐπαίνου ἄξιον διὰ τὴν εὐθυδικίαν του καὶ τὴν μετὰ μεγάλης ἀμεροληψίας καὶ προσοχῆς ἀπόδοσιν τοῦ δικαίου.

— Τὸ Νοσοκομεῖον μας διατελεῖ τὸ πλεῖστον ἐν ἀκαθαρσίᾳ καὶ ρυπαρότητι ἔνεκα τῆς ἀμελείας των ἐν αὐτῷ διεθυντῶν. Ἐγείναμεν αὐτόπται καὶ ἄλλων Νοσοκομείων ἐν Τουρκίᾳ των ὁποίων τὴν καθαριότητα καὶ τὴν ἀκριβῆ ἐπιτήρησιν των ἀσθενῶν πολὺ ἀπέχει τὸ Νοσοκομεῖον μας νὰ φθάσῃ· εἰσερχό-

μενός τις εἰς τοῦτο μόνον τὸ προαύλιον βλέπει καθα-
ρὸν, τὰ δὲ δωμάτια ἀκάθαρτα καὶ κακῶς περιποιη-
μένα. Πιστεύομεν δὲ ἡ Ἐφορία, τῆς ὁποίας ἐν ἀ-
γνοίᾳ ἴσως εἶναι τοιαύτη ἡ κατάστασις τοῦ Νοσοκο-
μείου μας, ὅτι θέλει ἐπιφέρει τὴν δέουσαν βελτίωσιν.

— Ἐτελέσθη τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐν τῷ χω-
ρίῳ Χρυσῶν ἡ παρὰ τῶν κυνηγῶν καθιερωθεῖ-
σα πρὸ χρόνων πανήγυρις τοῦ Γενναίου τοῦ τῆς
Θεοτόκου· πλήθος πολὺ συνέβρευσεν εἰς τὴν Ἐορ-
τὴν, ὃ δὲ Ἱερὸς Ναὸς τῆς Θεοτόκου ἦτο λαμ-
πρῶς ἐστολισμένος· οἱ παροικοῦντες τὸ εἰρημένον
χωρίον συμπολιταί μας εἰσὶν ἀξιόπαινοι, διότι ἐν
μικρῷ χρόνῳ ἀπεκατέστησαν τὸν ἀξιόλογον τοῦ-
τον Ναὸν, ἐκ βάρων ἀνεγείραντες αὐτὸν καὶ ἀ-
ξιοπρεπῶς κοσμήσαντες τὸ ἐσωτερικόν του καὶ δὲν
παρημέλησαν συνάμα καὶ τὴν ἐπιδιόρθωσιν καὶ
διακόσμησιν καὶ τοῦ ἀρχαίου ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ
ἐτέρου Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Σπυρίδωνος. Τὸ δὲ εἰ-
ρημένον χωρίον ἐντὸς δέκα μόνον ἐτῶν ἐκ τοῦ
μηδενὸς ἀνήγειραν δι' οἰκοδομῶν ἐξαιρέτων, ὁδῶν
καὶ κήπων, ὥστε τὸ χωρίον τοῦτο ἀπεκατεστά-
θη ἤδη ἡ ἐκλεκτὴ θερὴ κατοικία τοῦ τόπου
καὶ προσδοκᾷ καλλήτερον μέλλον ἅμα προσεγ-
γήσει ἐκεῖ ἡ κατασκευαζομένη ἀμαξιτὴ ὁδὸς Πο-
σειδωνία ἧς ἀπολείπονται δύο περίπου χιλιάδες
μέτρων, μέχρι τῆς παρὰ τῷ ῥηθέντι χωρίῳ θέ-
σεως Περδίκης, ἐξ ἧς στρέφει πρὸς τὴν Ποσει-
δωνίαν. Τὴν ἐορτὴν ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας
τῶν καὶ αἱ προϊστάμεναι τοῦ τόπου ἀρχαί, ιδίως
δὲ ὁ Δικαστὴς σύλλογος.

— Πολὺς ἐγένετο λόγος ἐν τῇ Γερουσίᾳ περὶ ἀ-
ναφορᾶς τινὸς τὴν ὁποίαν οἱ ἐν Γαλαζίῳ ὁμογενεῖς
ἡμῶν ἐστειλαν εἰς τὸν Γερουσιαστὴν Κύριον Βούλγα-
ρην ἵνα καθυποβάλλῃ τῇ Γερουσίᾳ. Ὁ ἐντιμὸς οὗτος
Γερουσιαστὴς διὰ πατριωτικοῦ καὶ ἐμβριθοῦς φιλο-
πατριωτικῶν σκέψεων λογιδρίου ὑπεστήριξεν τὴν
ἐν λόγῳ ἀναφορὰν, ἥτις ἀγνῶς ἐξέφραζεν τὴν κακὴν
πορείαν τῆς Κυβερνήσεως ἐπιρεαζομένης ἀπὸ τῆς ἐ-
πάρατον σύστημα τὸ ὁποῖον πρὸ πολλοῦ διοικεῖ τὴν
Ἑλλάδα καὶ φέρει αὐτὴν εἰς καταστρεπτικὴν ὁδόν,
καὶ ἥτις ἀπῆλθε τὴν διόρθωσιν τῶν κακῶς ἐχόντων
πραγμάτων μας, ἥτοι· σύστασιν Ἐθνοφυλακῆς, ἐξά-
σκησιν ἐλευθέρων βουλευτικῶν ἐκλογῶν, γενικὴν
ἀμνηστειάν κλπ. Κατὰ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης ὠμίλη-
σαν πολλοὶ ἐκ τῶν ὁπαδῶν τοῦ συστήματος ἐν οἷς καὶ
ὁ Κ. Χρησιδης, ὅστις διεφίλονεῖκε τὴν ταυτότητα
τῶν ὑπογραφῶν καὶ τὴν ὑπερηκότητα τῶν ὑπο-
γραφάντων· ὡς καὶ ὁ Σπύρο Μήλιος. Καθόσον ἀφορᾷ
τὴν ταυτότητα τῶν ὑπογραφῶν δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ
ἐπιβεβαιώσωμεν αὐτὴν καὶ τοι μὴ ἐπικυρωμένην
ταύτην ἐκ τοῦ ἑλληνος Προξένου, καθόσον δ' ἀφορᾷ
τὴν ὑπερηκότητα τῶν ὑπογραφάντων καὶ ἐπὶ τῇ ὑπο-
θέσει ἂν τινες δὲν εἶναι ὑπὸ ἡγήκοι Ἕλληνες, οὐχ' ἤττον
ὡς τοιοῦτοι θεωροῦνται πάντες οἱ ἐν τῇ Τουρκίᾳ κα-
τοικοῦντες, ἄλλως τε οὗτοι δὲν ἐξέφρασαν ἄλλο ἢ τὴν
κοινὴν τοῦ ἔθνους μας καὶ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ὁμο-
γενῶν μας γνώμην. Ὑπὲρ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης ὠμί-
λησαν εὐγλώττως καὶ οἱ Κ. Κ. Γερουσιασταὶ Παλα-
μῆδης, Μαγγίνας καὶ Γεωργιάδης. Ἐπὶ τέλους ἀπε-
φασίσθη ἵνα αὕτη κατατεθῇ εἰς τὰ ἀρχεῖα, ἐξαλειφο-
μένων τῶν ἐν αὐτῇ ὑβριστικῶν φράσεων.

ΟΘΩΝ κ. τ. λ.

α Θέλοντες νὰ δώσωμεν σήμερον δεῖγμα ἐπιεικειᾶς
χάριν τῆς περιπολήτου ἡμῶν συζύγου, ἧς ἡ πολύτι-
μος ζωὴ διεσώθη τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ Ὑψίστου ἀπὸ μεγί-
στου κινδύνου τὸ παρελθὸν ἔτος.

« Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ
Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

« Τὴν ἀπονειμθεῖσαν ἀμνηστειάν διὰ τοῦ Ἡμετέ-
ρου Διατάγματος τῆς 30 Ἀπριλίου 1862, ἐπεκ-
τείνουμεν καὶ εἰς τοὺς ἐξῆς.

Α.) Εἰς τὸν Ἰωάννην Ζιμβρακάκη καὶ Νικόλα-
ον Βαρδαχρίγον, ὡς πρὸς τὰ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ Διατάγ-
ματι ἀναφερόμενα ἐγκλήματα τῆς ἐσχάτης προδοσίας
καὶ στάσεως καὶ τὰ μετ' αὐτῆς συναφῆ, καὶ

Β.) Εἰς τοὺς ἀμνηστευθέντας ἤδη τῶν ἀνωτέρω

ἐγκλημάτων στρατιώτας τῆς στασιαστικῆς φρουρᾶς
Ναυπλίου, καὶ ὡς πρὸς τὴν λειψοταξίαν αὐτῶν τὴν
γενομένην κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν φρουρίων.

« Οἱ Ἡμέτεροι ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, τῶν Στρα-
τιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοὶ θέλουσι δη-
μοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Σεπτεμβρίου 1862.

ΟΘΩΝ.

Ι. Δ. Κολοκοτρώνης, Εὐστ. Ἡλιόπουλος, Δ. Χα-
τζίσκος, Μήλιος, Ν. Δραγούμης, Π. Βάρβογλης, Ν.
Μέξης.

— Ἐκ τῶν ἐνταῦθα φυλακῶν ἐδραπέτευσαν τὴν
πρωτὴν τῆς παρελθούσης Δευτέρας 6 ἄτομα ἐξ
ὧν τὸ ἐν προσῆλθεν ἀφθορμήτως οἱ δὲ λοιποὶ φαί-
νεται ἀπέδρασαν διὰ θαλάσσης· ἐνὸς δὲ δὲν οἰκοδο-
μηθῶν φυλακαὶ ἐπὶ τούτῳ, ἀδύνατος ἡ διόρθωσις.

— Ἡ Ἀγγλικὴ Ἀτμοκίνητος Φρεγάτα Σύλ-
λας προσωρμίσθη εἰς τὸν λιμένα μας, ἐκ Πει-
ραιῶς προερχομένη καὶ τὴν ἐπιούσαν ἀπέπλευσεν.

— Ὁμολογοῦμεν εὐχαρίστως, ὅτι ὁ νέος Ἀστυ-
νόμος μας Κ. Κανταρτζόγλου ἐκαθάρισε τὸν τόπον
ἐν μέρει ἐκ πολλῶν ἀέργων καὶ φαυλοβίων καὶ
εἰσήξε κάποιαν τάξιν εἰς τὸ Παντοπωλεῖον καὶ
Κρεοπωλεῖον· ἐλπίζομεν νὰ διατηρηθῇ ἡ ἀστυνο-
μικὴ αὕτη ἐπιβλεψὶς καὶ συγχρόνως νὰ ἐπεκτα-
θῇ ὡς πρὸς τὰ σταθμὰ καὶ μέτρα, τὰ ὁποῖα εἰ-
σὶν κατὰ τὸ πλεῖστον· ἑλλειπῇ καὶ ὡς πρὸς τὰ
νυκτερινὰ ἄσματα καὶ ἀνησυχίας πολὺ μὲν με-
τριάσαντα, ἀλλὰ μὴ ἐντελῶς εἰσέτι καταπαύσαντα.

— Τὴν 41 ἐκηρύχθη ἡ λήξις τῆς ἐκτάκτου Συ-
νόδου τῆς Βουλῆς.

— Ὁ ἐν τῷ λιμένι Ναυπλίου Γαλλικὸς στόλος
ἔλαβε διαταγὴν νὰ πλεύσῃ εἰς Κορινθίαν.

— Εἰς τὴν Ἐπαρχίαν Ἐπρωχωρίου τῆς Εὐβοίας
ἀνεφάνη ἐπὶ τῶν βοῶν τὸ τοῦ ἀνθρακὸς νόσημα.

— Κατὰ τὴν Ὁμόνοιαν (ἐφημ. Κωνσταντι-
νουπόλεως) ὁ παρὰ τῆς Υ. Π. Πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας
Κ. Βούλβερ, τὴν 8 τρέχοντος ἀνεχώρησεν εἰς Βε-
λιγράδιον καὶ ἐκεῖθεν εἰς Βιέννην, ὡς καὶ Λονδίνον.

— Αἱ τελευταῖαι ἐξωτερικαὶ εἰδήσεις συγκεφα-
λαιοῦνται εἰς τὰ ἐξῆς: Ὁ Αὐτοκράτωρ Ναπολέον
ἀποφεύγει πάντα λόγον περιστρεφόμενον εἰς τὸ Ῥω-
μαϊκὸν ζήτημα — Πολὺς γίνεται λόγος περὶ ἄρθρου
τινὸς τῆς Γαλ. Ἐφημ. Γαλλίας, συντασσομένης
ὑπὸ εὐνοουμένου τινος τοῦ Ναπολέοντος, δι' οὗ ἄρ-
θρου ἐπικαλεῖται τὴν συγκρότησιν διπλωματικῆς
Συνόδου πρὸς ἐπικύρωσιν σχεδίου τινος Ἰταλικῆς Ὁ-
μοσπονδίας διαιρουμένης τῆς Ἰταλίας εἰς τρία Κρά-
τη, βόρειον, νότιον καὶ Παπικὸν ἐν μέσῳ· τὴν ἰ-
δέαν ταύτην ἠναγκάσθη ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις διὰ
τῆς ἐπισήμου ἐφημερίδος τῆς νὰ πολεμήσῃ· ὁ Μα-
τζίνης διὰ προκηρύξεώς του πρὸς τὴν νεολαίαν οὐ-
δὲν ὀλιγώτερον συνιστᾷ ἢ νὰ θέσωσιν ἐκ μέσου τὸν
ἐχθρὸν τῆς Ἰταλίας Αὐτοκράτορα Ναπολέοντα. Κα-
τὰ σχέδιον τοῦ Ὁμέρ Πασσᾶ, τοῦ νὰ κατασκευάσῃ
στρατιωτικὴν ὁδόν, διερχομένην ἐκ τῆς Πρωτευού-
σης Μαυροβουνίου, ἐλέγετο ὅτι ἐπρόκειτο νὰ δια-
μαρτυρηθῶσιν ἡ Ῥωσσία καὶ Γαλλία· οἱ Ἐρζεγο-
βῶνοι ἀρνηθέντες τὴν ἀμνηστειάν ἀντέστησαν διὰ
τῶν ὅπλων· τὰ πράγματα τῆς Σερβίας διάκινται
εἰσέτι μετέωρα· Οἱ Τούρκοι συνεπλάκησαν μὲ τοὺς
Σέρβους εἰς Οὐχίζην· οἱ εὐπατρίδι Πολωνοὶ δι'
ἀναφορᾶς τῶν πρὸς τὸν Μ. Δούκα Κωνσταντῖνον ὑ-
ποδηλοῦσιν, ὅτι ἀποβαίνει ἀνέφικτος ἡ συνδιαλλαγή
τῶν πνευμάτων ἕως οὗ δὲν ἀποδίδονται τῇ Πολω-
νίᾳ τὰ καθιερωθέντα αὐτοῖς δικαιώματα διὰ τοῦ
1815.

— Ἐν τῷ λιμένι μας διατελεῖ πρὸ τινῶν ἡμερῶν
τὸ Ἀγγλικὸν Ἀτμόπλοιο ὅπερ πρόκειται νὰ ἐπανορ-
θῶσιν τὸ πρὸ πολλοῦ βλαφθὲν Τηλεγραφικὸν καλῶ-
διον μεταξὺ τῆς Νήσου μας καὶ τῆς Χίου, ἕνεκα
τοῦ ὁποίου ἐπὶ τοσούτον ὑπάρχει διακεκομμένη ἡ
τηλεγραφικὴ συγκοινωνία τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς
Εὐρώπης καὶ Τουρκίας.

— Εἰδήσις Ὀλυβρωτάτη. — Τὸ χθὲς καταπλεύσαν
Γαλλικὸν Ἀτμόπλοιο ἐκ Μεσσήνης ἔφερε τὴν ἀπαί-

σιον ἀγγελίαν, ὅτι ὁ ἥρωες τῶν λαῶν Γαριβάλδης τρέ-
χει κίνδυνον μεγίστον· Οἱ ἱατροὶ ἀπελπίσθησαν περὶ
τῆς ζωῆς του!

— Εἰς Βιρμινγάμην καὶ Δουβλίον ἐπιδείξεις πολυά-
ριθμοι ἔλαβον χώραν, ἐν αἷς ἐξεφράσθησαν συμπάθειαι ὑ-
πὲρ τοῦ Γαριβάλδου καὶ παρεκλεύετο ὁ λόρδος Ἰωάννης
Ῥούσελ ν' ἀπαιτήσῃ ἀπὸ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως τὴν
ἀμεσον ἄρσιν τῆς κατοχῆς ἀπὸ τῆς Ῥώμης.

— Τὰ τοῦ Διδάνου εἰσὶν ἀνίσχυα. Οἱ Μαρωνῖται
οὔτε τὰς διαταγὰς τοῦ Δαοῦτ πασα ἰκούουν, οὔτε τὰς
ἀπειλὰς αὐτοῦ φοβοῦνται. Κατ' αὐτὰς παρ' ὀλίγον νὰ λά-
βωσι σπουδαῖον χαρακτῆρα· διότι ὁ Δαοῦτ πασα κατεβί-
βασε τὰ στρατεύματά του μὲ σκοπὸν νὰ κτυπήσῃ τοὺς κα-
τοίκους τινῶν χωρίων, ἀπειθήσαντας εἰς τὴν περὶ κατα-
σκευῆς ἐνὸς δρόμου διαταγὴν του καὶ προσβαλόντας τὸν
ἀδελφόν του δεινῶς.

— ΣΠΟΥΔΑΙΟΝ. Τηλεγραφικῶς ἀνηγγέλη ἐπανάστα-
σις ἐν Ναπόλει, τὸ δημοτικὸν κόμμα προσέλαβεν τοῦ κιν-
ήματος ὡς σύθημα ἔχον τὴν ἀνάτῳ οἱ Τύρανοι, θάνατος
εἰς τὸν Ναπολέοντα, Ζήτω ἡ ἐπανάστασις.

Μετὰ μεγίστης λύπης πληροφοροῦμαι, ὅτι κακό-
βουλοὶ τινες καὶ κακοήθεις, ἄγνωστοι εἰς ἐμὲ, συμ-
φέρον, ὡς φαίνεται, ἔχοντες τὴν προσβολὴν τῆς ὑ-
πολήψεώς μου, διέδοσαν ἐνταῦθα πρὸ τινῶν ἡμερῶν
αἰσχρὰν τινα συκοφαντίαν καὶ διαβολὴν κατ' ἐμοῦ,
πάντη ἀνυπόστατον, προσβάλλουσαν καιρίως τὴν ὑ-
πόληψίν μου.

Ἐπειδὴ ἡ συκοφαντία αὕτη ἠθικῶς μὲ κατα-
στρέφει, διὰ ταῦτα πάντα, ὅστις δύναται ν' ἀποδεί-
ξῃ τὰ διαθυλλούμενα ἀληθῆ, τὸν προσκαλῶ νὰ τὰ
ἀποδείξῃ διὰ τοῦ ἐπισημοτέρου τρόπου, διὰ παντὸς
νομίμου μέσου, καὶ διὰ μαρτύρων. Ἄλλως, μὲ τὸ
θάῤρρος, τὸ ὁποῖον μοὶ ἐμπνέει ἡ ἀθωότης μου, πάν-
τα, ὅστις σπερμολογῇ τὰ τοιαῦτα ἀναίσχυτα ψεύ-
δη, κηρύττω αὐτὸν, ἄτιμον, ψεύστην, κακοήθη, καὶ
συκοφάντην.

Ἐν Ἐρμουπόλει 12 Σεπτεμβρίου 1862.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Τὴν 9 τοῦ τρέχοντος μηνὸς, ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ἀνηρ-
πάγη εἰς οὐρανὸς ἡ εἰκοναστὴς νεάνις, Ὑπατία, θυ-
γάτηρ τοῦ ἀξιότιμου συμπολίτου ἡμῶν καὶ δημοτι-
κοῦ συμβούλου Κ. Γεωργίου Φραγκιά, ἀφῆσασα λύ-
πην ἀπαράμυθτον εἰς τε τοὺς γονεῖς καὶ συγγενεῖς
καὶ φίλους. Ὅλοι οἱ πολῖται βαθυτάτην συναισθαν-
θέντες λύπην, συνῆλθον περὶ τὴν 5 ὥραν μ. μ. τῆς
αὐτῆς ἡμέρας, εἰς τὴν κηδεῖαν τῆς μακαρίτιδος ἥτις
ἐγένετο λαμπροτάτη. Ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία ἐ-
ψάλη εἰς τὸν Μητροπολικὸν Ναὸν τῆς Μεταμορφώ-
σεως· περὶ δὲ τὸ τέλος, ἐξεφώνησεν ὁ Ἑλληνοδιδά-
σκαλος Κ. Ἰωάννης Μαντόπουλος τὸν παρὰ πόδας
συγκινητικώτατον ἐπιτάφιον λόγον. Συστήνοντες εἰς
τὸν ἀξιότιμον συμπολίτην ἡμῶν Κ. Γ. Φραγκιάν
τὴν συνήθη του φρόνησιν εἰς τὸ λυπηρότατον τοῦτο
συμβάν, ἐπευχόμεθα τῇ θανούσῃ αἰωνίαν ἀνάπυσιν.

ΛΟΓΟΣ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ.

ΕΚΦΩΝΗΘΕΙΣ

ὑπὸ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ.

Εἰς τὴν κηδεῖαν τῆς Ὑπατίας Γεωργίου Φραγκιά.

Ἐστρουγγήθη ὡς περ ὄμφας πρὸ ὥρας,
καὶ ἐξέπεσεν ὡς περ ἄνθος ἐλαίας.
(Ἰώβ. Κεφ. 15 § 33—34.)

Ἐπέμνωτο λοιπὸν, ἀγαπητὴ Ὑπατία, ἐγὼ, ὅστις καυχῶμαι ὅτι συνετέλεσα, τὸ γ' ἐπ' ἐμοί, εἰς τὴν οἰκοδομὴν τῆς διανοητικῆς σου μορφώσεως, προσεγγόντων τὸν σμικρὸν μου τῆς διδασκαλίας λίθον· ἐγὼ, ὅστις ἐπὶ διετίαν ὅλην οὐκ ἐπαυσάμην ἐνσπείρων εἰς τὴν ἀγνὴν καὶ παρθενικὴν ψυχὴν σου, τὰ καθαρὰ καὶ ἀμώμητα σπέρματα τοῦ Θεοῦ καὶ οὐρανοῦ δώρου τῆς παιδείας, καὶ τὰ χρυσαυγὴ καὶ Ἡλίου φαινότερα διδάγματα τῆς ὀρθοδόξου χριστιανικῆς διδασκαλίας· ἐγὼ, ὅστις βλέπων ὅτι οὐ σπείρω κατὰ πετρῶν, ἀλλὰ σπείρω εἰς γῆν, οὐχὶ λεπτόγεων, ἀλλ' εἰς λιπαρόγεων, ἀλλ' εἰς ἐρίβολον, ἀλλ' εἰς γόνιμον, ἀλλ' εἰς καρποφόρον, εἰς γῆν, πλουσίαν καὶ ἄφθονον ὑποσχομένην τὴν τοῦ καρποῦ συγκομιδὴν, ἐφιλοτιμούμην ἐτι μᾶλλον νὰ σὲ ἀναδείξω ἀξίαν τῆς ἐπιμελείας καὶ νοημοσύνης σου, ἐπέμνωτο λέγω νὰ σοῦ ἐκφωνήσω σήμερον τὸν ἐπιτάφιον λόγον σου, ἀποδίδων σοι, ὡς μὴ ὥφειλε, τὸν τελευταῖον τοῦτον φόρον, ὡς δείγμα μὲν τῆς πρὸς Σε ἐγκαρδίου εὐγνωμοσύνης μου, διὰ τε τὴν ἐπιμελείαν σου, καὶ τὴν εὐγενῆ συμπεριφορὰν κατὰ τὴν ὑπ' ἐμοί διετῇ μαθητείαν σου, τεκμήριον δὲ τῆς πολυτιμοτάτης ἐμοὶ πρὸς τὴν οἰκογενεῖάν σου φιλίας! ἐπέμνωτο, ὡς μὴ ὥφειλε, νὰ παρουσιασθῶ καὶ σήμερον, λυπηρὸς ἀγορητής, τεθλιμμένος ὀρθνηδὸς, τῆς παραδειγματικῆς ταύτης νεάνιδος, τῆς σὺ φρονος Ὑπατίας! «Φεῦ, τέκνον, τέκνον, Μελέας Ματρός, τί μοῖρῳ θνήσκεις, τί μοῖρῳ κείσαι!»

Ὑψίστε θεέ! διὰ τί ἀφ' οὐρανῶν ἐδημιούργησας τὰς τῶν ἀνθρώπων ψυχὰς, διὰ τί κατὰ τὴν ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν δὲν ἠδύοκῃσας, ἢ ν' ἀφαρτίεις ἐπὶ γῆς, ἢ μακροβιώτατα τοῦλάχιστον νὰ καθιστᾷς μόνον τὰ τῶν ἀγαθῶν σώματα; Ἀλλ' ὅχι, ὡς ἀνθρώποι χοῖκοι, φαρτσοὶ, καὶ πρόσκαιροι, ὑποκείμεθα εἰς τὸ φοβερόν τοῦ θανάτου δρέπανον, ἐν ἡμέρᾳ ἢ οὐ γινώσκοντες, καὶ ἐν ὥρᾳ ἢ οὐ προσδοκῶμεν. Καὶ ὀρθνηοῦμεν μὲν ἡμεῖς καὶ κλαίοντες τὸν μεταστάντα, ἀλλ' ἢ ἀνεξιχνίαστος τοῦ Ὑψίστου βουλή, οὕτως ὥρῃς, καὶ οὕτω γίνεται. Καὶ ἰδοὺ τὰ καθημερινὰ παραδείγματα, ἰδοὺ ἢ καθημερινὴν στύγνῃ πείρα, ἀπόδειξις τῆς ἀληθείας ταύτης. Ἰδοὺ ἢ σὺ φρον αὕτη νεάνις, ἢ μακαρίτις Ὑπατία, τὸ εἰκοστὸν μόλις τῆς ἡλικίας αὐτῆς διανύουσα ἔτος, κείται σήμερον ἐνώπιον ἡμῶν ἐκτάδην, εἰκοσαετής· παρθένος καὶ ἀποχαιρετήσασα Πατέρα, Μητέρα, ἀδελφούς, καὶ συγγενεῖς, «βαίνει εἰς εὐρώεντα δόγον κρυεροῦ Ἀΐδαο. Θάνατος δὲ καὶ ἐκπαγλὸν περ εἶδον, εἶλε μέλας· λαμπρὰ δ' εἶλε φῶς ἡλιόιο,» παστὰδα λαβοῦσα τὸν μαῦρον τάφον, καὶ νυμφικὸν πέπλον, τὴν κρύαν πλάκην· ἐστρουγγήθη ὡς περ ὄμφας πρὸ ὥρας, καὶ ἐξέπεσεν ὡς περ ἄνθος ἐλαίας.

Δὲν προτιμῶνται, ἀδελφοί, ὡς βλέπομεν ἐκ τῆς καθημερινῆς στύγνῃς πείρας, οὕτε τὰ τελειότερα ἀπὸ τὰ ἀτελέστερα, οὕτε αἱ σάρκες ἀπὸ τὰ χόρτα, οὕτε οἱ καρποὶ ἀπὸ τὰ ἄνθη· ἀλλ' ἐξ Ἰσου ὑπόκεινται εἰς τῆς φθορᾶς τὸ ἄδηλον καὶ ἄστατον, καὶ φυτὰ, καὶ χόρτα, καὶ δένδρα, καὶ ἄνθη, καὶ καρποὶ, καὶ ζῶα, καὶ πτηνὰ, καὶ ἄνθρωποι· καὶ ὡς περ ἐκεῖνα ὑπὸ τοῦ χρόνου, οὕτω καὶ αὐτοὶ θερίζονται ἀπὸ τοῦ πικρὸν χρόνου, οὕτω καὶ αὐτοὶ ἐκείνους Σολομῶν λέγει, «οὐκ ἔγνω ὁ ἄνθρωπος τὸν καιρὸν κακῶ, καὶ ὡς ἔχθους οἱ θηρεύοντες ἐν ἀμφιβλήστρῳ κακῶ, καὶ ὡς ἔχθους οἱ θηρεύοντες ἐν παγίδι, οὕτω παγιδεύονται ὄντα τὰ θηρεύοντα ἐν καιρὸν πονηρόν». Ἰδοὺ οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, εἰς καιρὸν πονηρόν. Ἰδοὺ πόσον ἢ ἀμάρτια κακὸν ἐπέφερεν εἰς τὸ ἀνθρώπινον

γένος. Ἐγείνετο θνητὸς ὁ ἄνθρωπος, καὶ συμπεριέλαβεν εἰς τὴν θνητότητα καὶ τὸ ἄτομον· εἰς τρόπον ὥστε καὶ βρέφη, καὶ νήπια, καὶ παῖδες, καὶ νέοι, καὶ ἄνδρες, καὶ πρεσβύτεροι, καὶ γέροντες, ὑποκείμεθα εἰς τὸ ἄδηλον τοῦ θανάτου, μὴ γινώσκοντες τὴν ἡμέραν οὐδὲ τὴν ὥραν, ἐν ἣ τὸ τέλος ἡμῶν ἔρχεται.

Ὑπὸ τὸ τέλος τοῦτο καὶ ἡ προκειμένη νεκρὰ Ὑπατία ὑπέκειντο, ὀλίγον ἐν τῇ προσκαιρῷ ταύτῃ παροικίᾳ διατελέσασα χρόνον, ἐν ἣ ὅσα γε τὰνθρώπου, ἐγεννήθη ἐνταῦθα, ὑπὸ γονέων Χίων εὐσεβῶν καὶ ἐναρέτων, καὶ θηλάσασα μετὰ τοῦ μητρικοῦ γάλακτος καὶ τῶν τῆς ὀρθοδόξιας δογμάτων τὸ νέκταρ, ἐδείξεν ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων, ὅτι θέλει ἀποθῆναι, ὡς καὶ ἀπέβη πραγματικῶς, νεάνις σεμνὴ, ἐστολισμένη παντοίαις ἀρεταῖς. Ἀλλὰ κρίμασιν, αἷς οἶδε μόνος ὁ ὕψιστος, εἰς ἡλικίαν καθ' ἣν ὁ Ὑμέναιος σοῦ ἡτοίμαζε τὸν ἐπιθαλάμιον ὕμνον, ἐπέμνωτο ὁ Ἰάλεμος νὰ σοὶ ψάλλῃ τὸν ἐξόδιον! Εἰς ἡλικίαν καθ' ἣν οἱ γονεῖς σοῦ ἡτοίμαζον παστὰδα, τὸ λάβρον δρέπανον τοῦ θανάτου, σὲ παραπέμπει σήμερον εἰς τὸν τάφον! Εἰς ἡλικίαν καθ' ἣν ὁ πατήρ σου τὰ πάντα θύσας ὑπὲρ τῆς καλῆς ἀνατροφῆς καὶ ἀγωγῆς σου, ἐκθρέψας καὶ ἐκπαιδεύσας καὶ κατὰστάσας Σε νεάνιν ὄντως ὠραῖσμένην ἐν ἄλλοις τρισὶν ἀδελφοῖς, καὶ ὠραίαν ἐναντὶ Κυρίου καὶ ἀνθρώπων, ἐσκέπτετο ἀείποτε τὴν εὐτυχὴ ἀποκατάστασίν σου, ἐσκέπτετο πάντοτε τὸν εὐτυχὴ σύνδεσμόν σου, μὲ νυμφίον ἄξιον τῶν προτερημάτων καὶ ἀρετῶν σου! Εἰς ἡλικίαν καθ' ἣν πρὸς ἀνακούφισιν τῆς Μητρὸς σου, διεύθυνες μόνῃ σχεδὸν τὰ τῆς οἰκίας, ἢ τὰ πάντα καλῶς διεύθυνουσα θεῖα Πρόνοια εὐροῦσα Σε παρθένον εὐσεβῆ, σκευὸς ἀθωότητος, πληρὴ ἀγαθότητος καὶ χριστιανικῶν ἀρετῶν, ἀμνάδα ὄντως καθαρὰν καὶ ἀμώμητον, Σε προσεκάλεσεν ἄνωγος μὲν καθ' ἡμᾶς, λίαν ἐγκαίρως ὅμως κατὰ τὴν ἀνεξιχνίαστον αὐτῆς βουλήν, ἵνα σὲ ἐνώσῃ μετὰ τοῦ αἰώνιου νυμφίου! Εἰς ἡλικίαν καθ' ἣν ἡ μήτηρ σοῦ ἡτοίμαζε τὸν νυμφικὸν πέπλον, σὺ προλαβοῦσα ἐνεδύθης τὸν νεκρικὸν μανδύαν, καὶ μηδεμίαν τῶν προσκαιρῶν τούτων ἔχουσα χρεῖαν, βαίνεις πρὸς τὴν ἄνω πορείαν, σκεπασμένη μὲ τὸν μελανὸν τοῦ θανάτου πέπλον! Ἰδοὺ, Ὑπατία, ὁποῖον στύγνῃν θέαμα, κείσαι σήμερον ἐνώπιον τῶν γονέων σου, τῶν συγγενῶν σου, τῶν γνωστῶν σου, ὅλων ἡμῶν τῶν μετὰ δακρύων προπεμπόντων σε εἰς τὸν τάφον· στύγνῃ μὲν θέαμα, ἀλλ' ἄμα καὶ τρανὴ ἀπόδειξις τῆς ἀληθείας τοῦ Προφητικοῦ λόγου.

Καὶ ποῦ, Ὑπατία, δὲν μένει καὶ δὲν θέλει μένει ἡ μνήμη τῶν προτερημάτων καὶ εὐτυχῶν προμνημμάτων σου; Πλὴν τὰ πάντα ἤδη φρουδὰ· κοιμᾷσαι τὸν αἰώνιον ὕπνον. Ἐστρουγγήθη ὡς περ ὄμφας πρὸ ὥρας, καὶ ἐξέπεσεν ὡς περ ἄνθος ἐλαίας.

Τεθλιμμένη Πατὴρ Γεωργίε Φραγκιά! Μεγάλῃ ὄντως εἶναι ἡ συμφορὰ σου. Εἶσαι Πατήρ· πρέπει νὰ ᾔνῃαι τις Πατήρ διὰ τὴν αἰσθανθῆ κατὰ πόσον ταύτην τῆς στιγμῆς σπαράττεται ἡ καρδίᾳ σου, καὶ τὸ νευρικόν σου σύστημα κλονίζεται, καθ' ὅσον συλλογιζέσαι ὅτι ἐγέννησας ἀνέθρεψας τὴν Ὑπατίαν σου, ἀποκατέστησας αὐτὴν νεάνιδα ζηλωτὴν καὶ μακαρίστην, καὶ ἡλιπὴς νὰ τὴν καμαρώσῃς νύμφην, καὶ νὰ ἐναγκαλισθῇς τέκνα τοῦ τέκνου σου. Ναί· ἔχεις μέγα δίκαιον νὰ ὀρθνήσῃς καὶ νὰ λυπηθῇς. Ἀλλ' ἄκουσον τί λέγει ὁ μέγας Βασιλεὺς. Διὰ τί δακρύεις τὸ ἀποθάνον τέκνον σου, ὡς νὰ μὴ ἐλπίζεις τὸν θάνατόν του; Ὅτε πρώτῃν φορὰν σοὶ ἀνηγγέλθη ἡ γέννησις τοῦ τέκνου σου, ἄν τις σὲ ἠρώτα, ὁποῖόν τι εἶναι τὸ γεννηθέν; ἄνθρωπος ἢ θεὸς ἀποκριθῇ. Ἐὰν δὲ ᾔνῃαι ἄνθρωπος, εἶναι καὶ θνητός. Ἀκουσον τί λέγει ὁ Θεὸς Χρυσόστομος. Παιδίον ἀπώλεσας; μὴ λέγε ἀπώλεσα· ὕπνος τὸ πρᾶγμα ἐστὶν οὐ θάνατος, μεταστάσις οὐκ ἀπώλεια, ἀποδημία ἀπὸ τῶν ἐλαττόνων ἐπὶ τὰ βελτίω. — Ἀκουσον τί διηγείται ἡ ἁγία Γραφή περὶ τοῦ προφήτου καὶ βασιλέως Δαυὶδ. — Ἀνέστη Δαυὶδ ἐκ τῆς Γῆς, καὶ ἐλούσατο, καὶ ἡλείψατο, καὶ ἡλλαξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ· καὶ ἐζήτησε φαγεῖν· καὶ εἶπον οἱ παῖδες αὐτοῦ πρὸς αὐτόν. Τί τὸ ῥῆμα τοῦτο ὁ ἐποίησας; ἐτι ζῶντος τοῦ

παιδαρίου ἐνήστευες καὶ ἐκλαίεις καὶ ἡγρύπνεις· καὶ εἶπε Δαυὶδ. Ἐνῷ τὸ παιδάριον ἐτι ἔζη, ἐνήστευα καὶ ἐκλαύσα ὅτι εἶπα· τίς οἶδεν εἰ ἐλήσει με Κύριος, καὶ ζήσεται τὸ παιδάριον; καὶ νῦν τέθνηκεν. Ἰνα τί τοῦτο ἐγὼ νηστεύω; μὴ δυνήσομαι πιστρέψαι αὐτὸ ἐτι; ἐγὼ πορεύσομαι πρὸς αὐτό, καὶ αὐτὸ οὐκ ἀναστρέψει πρὸς με. (Β'. Βασιλειῶν) Ἐνθυμήθητι τὸν Ἰώβ, ὅστις ἀφ' οὗ ἔχασεν ὅλα τὰ τέκνα του, τὰ κτήνη, τὰ ζῶα, τοὺς ἀγρούς του, δὲν ἐπρόφρε τὸ ἐλάχιστον παράπονον, ἀλλὰ μετὰ μεγίστου σεβασμοῦ καὶ εὐχαριστίας πρὸς τὸν Θεὸν εἶπεν: «Ὁ Κύριος ἐδωκεν, ὁ Κύριος ἀφείλετο· ὡς τῷ Κυρίῳ ἐδοξεν, οὕτω καὶ ἐγένετο. Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον.» Παῦσον λοιπὸν τοὺς κωκυτοὺς, διάλυσον τοὺς ὀρθήρους, Παρηγόρησον τὴν τεθλιμμένην σύζυγόν σου, καὶ τὰ λοιπὰ σου τέκνα. Διεγέρθητι εἰς δόξολογίαν καὶ εὐχαριστίαν τοῦ Θεοῦ. Μοίρασον λειτουργίας καὶ ἐλεημοσύνας ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς αὐτῆς· καὶ ἂν ταῦτα ποιήσῃς, λέγει ὁ Θεὸς Χρυσόστομος, μυρία ἄνωθεν, μυρία κάτωθεν δέξῃ τα βραβεῖα, ἀνθρώπων θαυμάζοντων, ἀγγέλων κροτούντων, τοῦ Θεοῦ στεφανούντος.

Καὶ σὺ μὲν, ἐρασιμία Ὑπατία, καίτοι οἱ γονεῖς καὶ συγγενεῖς σου ἐπεθύμουν, καὶ σὺ διὰ τῶν φυσικῶν καὶ ἡθικῶν σου χαρίτων ἐδείξας, ὅτι αἱ προσπάθειαι ὅλων τῶν περὶ Σε δὲν ἀπέβησαν ἐπὶ ματαίῳ, ἀπέπτης πρὸς τὸν Πλάστην σου, χωιραθείσα ἀφ' ἡμῶν, καὶ πορεύεσαι σήμερον τὴν μακαρίαν ὁδόν, εἰς τὰς κατοικίας τῶν μακαρίων καὶ ἀθῶν Πνευμάτων.

Ἡμεῖς δὲ σὲ συγχάριμεν ἄποθεν, σὲ μακαρίζομεν, σὲ ζηλούμεν. Μακρὰν ἀπὸ τὰ ἐλαττώματα, μακρὰν ἀπὸ τὰ πάθη, μακρὰν ἀπὸ τὰς κακίας, ὅσαι καθίσταναι διζυρὰν πραγματικῶς καὶ σχετλίαν τὴν ὑποδοκῶσαν ταύτην καὶ ἐψιμυθιωμένην εὐημερίαν, ἐνδιδαιτᾶσαι ὡς Ἄγγελος πετερόεις, ἐντρυνύσας εἰς τὴν εὐδαιμονίαν τῶν Ἡλυσίων, εἰς Κόσμον μὴ διακρίνοντα διακρίσεις καὶ διαστολὰς τοῦ πλούτου, τῆς εὐγενείας, τῆς πάσης ἄλλης ματαιοδοξίας. Ἐστρουγγήθη ὡς περ ὄμφας πρὸ ὥρας, καὶ ἐξέπεσεν ὡς περ ἄνθος ἐλαίας. Μᾶς ἀπεχωρίσθης ἀφῆσας εἰς ἡμᾶς λύπην σπαραξικάρδιον, καὶ ἀπέχεσαι εἰς τὸν Ἄδην ὀμφάκας νεκρός· ἀλλὰ... Θεοῦ ἐστὶ βουλή τὸ ποιηθέν. Περιβεβλημένη τὴν λευκὴν στολὴν τῆς παρθενίας, τὴν ὁποίαν ἐπλυνας καὶ ἐλεύκανας μὲ τὸ ζω-ῆρτον αἶμα τοῦ Ἀρνίου, παρίστασαι ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ ἀπεκδεχομένη τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως, ἐν τῇ ἐσχάτῃ καὶ φοβερᾷ ἡμέρᾳ, ἐν ἣ ἐλεύσεται ὁ Κριτὴς τῶν πάντων κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς.

Ἡμεῖς δὲ προπεμπόντες Σε σήμερον εἰς τὸν τάφον, μὲ τὰ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς τὴν ἀγνωτέραν πρὸς τοὺς θανόντας τῆς φύσεως προσφορὰν, σοὶ ἀποτεινομεν.

Αἰωνία σου ἡ μνήμη νεαρὰ Ὑπατία!

Αἰωνία σου ἡ μνήμη!

Ἐν μύροις, ὦ θύγατερ, σὴ ψυχῇ!

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ.

Οἱ προσωρινοὶ Σύμβουλοι τῆς πτωχεύσεως τῆς ἐταιρίας «Ἐμ. Σμύρος καὶ Μ. Σμυρναῖος» γνωστοποιοῦν πρὸς τοὺς δανειστάς τῆς αὐτῆς ἐταιρίας ὅτι δυνάμει πράξεως τοῦ Εἰσηγητοῦ Κυρίου Δ. Κατσούφρη, ὠρίσθη ἡμέρᾳ πρὸς συνέλευσιν τῶν ἐπαληθευσάντων τὰ δάνεια αὐτῶν δανιστῶν ἢ προσεχῆς Δευτέρα, 17ῃ τοῦ ἱσταμένου μηνὸς Σεπτεμβρίου, ὥρα δὲ, ἡ 2 Μ. Μ. τόπος δὲ ἡ Αἴθουσα τοῦ Ἐμποροδικείου. Ὅθεν προσκαλοῦνται ἢ ἐπαληθεύσαντες τὰ δάνεια τῶν δανιστῶν νὰ προσέλθωσι κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν καὶ ὥραν εἰς τὸν μνησθέντα τόπον εἰς συνέλευσιν ἵνα γένῃ ἀπόπειρα δικαστικοῦ συμβιβασμοῦ μετὰ τῆς πτωχεύσεως ἐταιρίας συμφώνως μὲ τὸν νόμον.

Ἐν Ἐρμουπόλει τὴν 15 Σεπτεμβρίου 1862.

Ὁ Πληρεξούσιος Δικηγόρος

Σ. Γ. ΓΑΛΑΤΗΣ.

ΑΓΩΓΗ

Στεφάνου Δ. Ρήγα και Αικαταρίνης χήρας του αποβιώσαντος 'Αποστόλου Ν. 'Αποστολοπούλου εξ απογραφής κληρονόμων αυτού, και ένταυθα κατοικούντων.

κατά

Δημητρίου Π. Κανισκέρη έμπορου κατοίκου μέν Σμύρνης, εἰς άγνωστον όμως τόπον διαμένοντος ήδη.

'Ενώπιον του έμπορικού τμήματος των έν Σύρω Πρωτοδικών.

'Επειδή ο έναγόμενος Δημήτριος Κανισκέρης οφείλει εἰς τόν αποβιώσαντα 'Απόστολον Ν. 'Αποστολόπουλον δραχμάς 4520. 65 | 100 δι' ύπόλοιπον άνοιχτοῦ λογαριασμοῦ τήν 18 | 30 Σεπτεμβρίου 1857 χρονολογούμενου, δθέντος ένταυθα εἰς αὐτόν αὐθημερόν παρά του ρηθέντος δανειστοῦ του, δν άναγνωρίσας ως όρθόν από τήν αὐτήν ήμερομηνίαν έγγραφου του, υπεχρέωθη νά πληρώσῃ τήν όφειλήν του ταύτην εἰς τόν δανειστήν του 'Απόστολον Ν. 'Αποστολόπουλον μετά του έτησίου τόκου πρὸς έννέα τοῖς έκάτον έκτοτε μέχρι τῆς έξοφλήσεως.

'Επειδή οἱ ύποφαινόμενοι εἴμεθα κληρονόμοι εξ απογραφῆς του 'Αποστόλου Ν. 'Αποστολοπούλου.

'Επειδή ο έναγόμενος καθυστερεῖ μέχρι τῆς σήμερον τήν όφειλήν του ταύτην κατά τε τὸ κεφάλαιον και τόν τόκον.

Διά ταῦτα προσκαλοῦμεν αὐτόν νά εμφανισθῇ έμπροθέσμως ενώπιον του άκροατηρίου του έμπορικού τμήματος των έν Σύρω πρωτοδικών διά τήν κατ' άντιμωλίαν συζήτησιν και έξαιτούμεθα

Λον. Νά υποχρεωθῇ, διά προσωπικῆς αὐτοῦ κρατήσεως, νά πληρώσῃ ήμῖν τήν ρηθεῖσαν όφειλήν του εκ δραχ. 4520 65 | 100, μετά του έτησίου τόκου αὐτῶν πρὸς έννέα τοῖς έκάτον άρχομένου από τῆς 18 | 30 Σεπτεμβρ. 1857, μέχρι τελείας αποτήσεως.

Βον. Νά καταψηφισθῶσιν εἰς βάρος αὐτοῦ τὰ τῆς δίχης έξοδά μας.

Γον. Νά διαταχθῇ ή προσωρινή εκτέλεσις τῆς δοθησομένης αποφάσεως. Εἰς τῶν άρμοδίων κλητῆρων παραγγέλλεται νά επιδώσῃ δύο αντίτυπα τῆς παρούσης εἰς τόν Εισαγγελέα των ένταυθα Πρωτοδικών, τὸ μέν ἵνα μῖνῃ παρ' αὐτῷ, τὸ δε, ἵνα σταλῇ εἰς τήν έν Σμύρνην κατοικίαν του έναγομένου Δημητρίου Π. Κανισκέρη, κατά τὸ άρθρον 145 § 6 και 7 τῆς πολιτ. δικονομίας.

'Εν 'Ερμουπόλει τήν 13 Σεπτεμβρίου 1862.

Στέφανος Δ. Ρήγας δι' έαυτόν και ως πληρεξούσιος Αἰκατερίνης Χήρας Α. Ν. 'Αποστολοπούλου.

'Αριθ. 21.

'Ο Κλητῆρ των έν Σύρω Πρωτοδικών Θ. 'Αντωνιάδης λαβὼν ύπ' όψιν 1) τὰς ύπ' αριθ. 19491

του έτους 1861 απόφασιν των έν 'Αθήναις έφετών, ύπ' αριθ. 241 (του έτους 1860.) και ύπ' αριθ. 234 (του έτους 1861.) απόφασιν των ένταυθα Πρωτοδικών έκδοθείσας μεταξύ τῆς 'Απολλωνίας Σκάση και Πέτρου Πολυδώρη διαφοράς, δι' ὧν υποχρεείται ο Πέτρος Πολυδώρης νά πληρώσῃ τῇ απολλωνίᾳ Σκάση δραχ. 1800 μετά του τόκου των πρὸς 10 τοῖς 0 | 0 κατ' έτος από τῆς 22 86ρίου 1859 μέχρις έξοφλήσεως. 2.) τὸ από 14 'Ιουνίου 1860 πρακτικὰ επιδόσεων έμοῦ του ύποφαινόμένου κλητῆρος εξ ὧν έμφαίνεται ότι αντίγραφα εξ απογράφου των τε εἰρημένων αποφάσεων και του πρακτικοῦ, έκοινοποιήθησαν τῷ Πέτρῳ Πολυδώρῃ επιτασσομένῳ εἰς τήν πληρωμὴν δραχ. 1800 τῆς Βασιλικῆς διατιμήσεως, μετά του τόκου των από 22 86ρίου 1859 μέχρις έξοφλήσεως, πλὴν δραχμάς 307 αἰτίνες κατά τήν από 17 Αὐγούστου ε. ε. και παρά πόδας ὅλων των εἰρημένων έγγραφων εκπίπτονται με πᾶσαν περιούτων επιφύλαξιν τῆς ή 'Απολλωνία Σκάση, 4.) τήν παρά πόδας των αὐτῶν τούτων έγγραφων δοθεῖσαν μοι έγγραφον παραγγελίαν παρά τε τῆς 'Απολλωνίας Σκάση και του πληρεξουσίου αὐτῆς Κ. Στυλ. Ι. Κασιμάτη, δι' ἧς παραγγέλλομαι νά ενεργήσω άναγκαστικὴν κατάσχεσιν επί τῆς κινητῆς και άκινήτου περιουσίας του εἰρημένου Πέτρου Πολυδώρη και εκθέσω αὐτήν εἰς πλειστηριασμόν συμφώνως με τόν Νόμον ὅπως εκ του εκπλειστηριασμοῦ αὐτῶν πληρωθῇ ή 'Απολλωνία Σκάση τὸ εἰς αὐτήν όφειλόμενον ποσὸν εκ δραχ. 1800 μετά του τόκου των πρὸς 10 0 | 0 από τῆς 22 86ρίου 2859 μέχρις έξοφλήσεως πλὴν δρ. 307 ως έρρέθη πρὸς δε και των γεννησομένων έξόδων τῆς τε κατασχέσεως και του πλειστηριασμοῦ. ὅθεν συνεπεία πάντων τούτων και τῆς από χθεσινῆς ήμερομηνίας και ύπ' αριθ. 20: ε. ε. κατασχετικῆς εκθέσεώς μου εξ ἧς έμφαίνεται ότι συνεπεία των εἰρημένων έγγραφων και τῆς δοθείσης παραγγελίας ένήργησα άναγκαστικὴν κατάσχεσιν επί άκινήτου περιουσίας του μνησθέντος Πέτρου Πολυδώρη κειμένης ένταυθα συνεπεία λέγω τούτων πάντων, ο ύποφαινόμενος δικαστικός Κλητῆρ του Πρωτοδικείου Σύρου Θ. 'Αντωνιάδης, δηλοποιῶ ότι εκτίθενται εἰς δημόσιον πλειστηριασμόν, 1) ήμισυ ποτιστικόν κείμενον εἰς θέσιν αληθινήν πλησίον Δὸν Ι. Δαλεζίου και δρόμους. εἶναι δε έκτάσεως ὅλον ὁμοῦ έν τέταρτον στρέμματος και περιέχει τρεῖς λεμονιαῖς τέσσαρες ροδιαῖς, δύο μηλιαῖς και έτερον μικρόν δύο κλήματα, δύο ρυχιαῖς, μίαν άραβοσυκὴν και μίαν τριανταφυλλιάν, πρὸς δε και έν οἰκίσκον και μικρόν φρέαρ (τὸ ὅποιον φρέαρ) άνήκη κατά τὸ ήμισυ εἰς

Ζ. Ρούσσον.— Τὸ ήμισυ τούτο ποτιστικόν εξητιμήθη δραχ. 300. ή δε επισπεύδουσα γνωρίζουσα προηγουμένως τούτο μοι έδωκεν έντολήν νά προσφέρω εκ μέρους τῆς δραχ. 100. 2) εἰς άμπελωνας κείμενος εἰς θέσιν φοίνικα, πλησίον Μάρκου Γ. Περῆ, με τούς συζύγους Δομένικα και Κανδιαν Σαργολόγου δρόμους και χειμάρρον, εἶναι δε έκτάσεως δύο ως έγγιστα ζευγαριῶν και περιέχει τρεῖς συκάς καρποφόρους και πατητήριον, άνωθεν δε αὐτῆς ύπάρχει και μέρος γῆς άκαλλιέργητον. 'Ο άμπελῶν οὗτος εξητιμήθη δρ. 450. ή δε καταδιώκουσα μοι έδωκεν έντολήν νά προσφέρω δραχ. 300.— 3) έτερος άμπελῶν, κείμενος εἰς τήν αὐτὴν θέσιν πλησίον Ζ. Α. Πρίντεζη Μ. Ν. Δαλεζίου, Γ. Ροσουλέτου και δρόμος εἶναι δε έκτάσεως ήμισεως ως έγγιστα στρέμματος, και εξητιμήθη δραχ. 250. ή δε επισπεύδουσα προσφέρει δραχ. 100.— 4) έτερος άμπελῶν κείμενος εἰς θέσιν Κάλαμον πλησίον 'Ανέττας Δάρβαρη Λεονάρδου Ρούσσου Γεωργίου 'Ιωάννου Γ. Βαμβακάρη και χειμάρρον εἶναι δε έκτάσεως τριῶν ως έγγιστα ζευγαριῶν και περιέχει έν πατητήριον λιθοκτιστον και δύο συκάς. εξητιμήθη δε διά δραχ. 800. ή δε καταδιώκουσα προσφέρει δραχ. 300.— και 5) εἰς άγρὸς (χωράφιον) κείμενον άνωθεν του Νεκροταφείου του άγίου Γεωργίου ὅστις εἶναι εκτάσεως ήμισείας ως έγγιστα ζευγαριᾶς, και άπερίοριστος, πλησίον Γ. Δαπόλα, Γ. Φοράδη Μ. Δαλεζίου δρόμον και Νεκροταφεῖον. εξητιμήθη δε δραχ. 800 και προσφέρει ή καταδιώκουσα δραχ. 200. άτινα άνήκουσιν τῷ Πέτρῳ Πολυδώρῃ όφειλέτῃ τῆς απολλωνίας Σκάση.

Αἱ άνω εκτιμήσεις άγένοντο παρά του προσληφθέντος εἰς τήν κατάσχεσιν Δημοπαρέδρου Κυρίου Ε. Πρίντεζη.

'Ο πλειστηριασμός γενήσεται τήν τετάρτην Νοεμβρίου ε. ε. ήμέραν Κυριακὴν εἰς τόν Δῆμον Σύρου ενώπιον του Συμβολαιογράφου Κ. 'Αντων. Ρενουάρδου ή έν περιπτώσει κωλύματος ενώπιον του Εἰρηνοδίκου Σύρου Κ. Ν. Μακρινιώτου, και έξωθεν του Καρφενειοῦ του Πέτρου Μακρυονήτου, κειμένου κατά τήν άγοράν τῆς πόλεως ταύτης.

Θέλει δε άρχίσει του μέν ήμισεως ποτιστικοῦ, από τήν 9. και 1 | 2 ὡραν π. μ. μέχρι τῆς 10 π. μ. τῆς αὐτῆς ήμέρας, των δε άμπελωνων εἰς φοίνικα, από τήν 10 ὡραν και 1 | 2 μέχρι τῆς 11 π. μ. τῆς αὐτῆς ήμέρας. Του άμπελῶνος εἰς Κάλαμον, από τῆς 11 π. μ. μέχρι τῆς 11 και 1 | 2 π. μ. τῆς αὐτῆς ήμέρας, και του άγροῦ του κειμένου άνωθεν του Νεκροταφείου των άνατολικῶν, από τήν 11 και 1 | 2 π. μ. μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς αὐτῆς ήμέρας.

Αἱ προσφερθεῖσαι παρὰ τῆς δανειστρίας τιμαί, θέλουσι χρησιμεύσει ως πρώτη προσφορά κατά χρόνον του πλειστηριασμοῦ.

'Η Κατακύρωσις θέλει γίνεἰ εἰς τόν προσφέροντα τὰ πλείονα και τελευταῖον υπερθεματιστὴν άφοῦ παρέλθουν και τρία λεπτά τῆς ὡρας μετά τήν τελευταίαν προσφοράν, διδομένου σημείου διά σκηπανίου, παρὰ του κήρυκος ὅστις θέλει κηρύττει τὸν πλειστηριασμόν.

'Εγένετο έν Σύρω τήν 10 Σεπτεμβρίου του έτους 1862 ήμέραν Δευτέραν και ὡραν 10 π. μ. ή παρούσα δηλοποίησίς μου ήτις μετά τῆς κατασχετικῆς μου έκθέσεως ύπ' αριθ. 20. θέλουν δημοσιευθῇ διά τινος ένταυθα εκδομένης έφημερίδος, θέλουν δε τοιχοκολληθῇ και κοινοποιηθῇ εἰς τὰ παρὰ του Νόμου διατασσόμενα μέρη και πρόσωπα, και υποφαινόμεται

'Ο Κλητῆρ

Θ. 'Αντωνιάδης.

'Αριθ. 20.

ΕΚΘΕΣΙΣ

'Αναγκαστικῆς Κατασχέσεως.

'Ο Κλητῆρ των έν Σύρω Πρωτοδικῶν Θεοδόσιος 'Αντωνιάδης, λαβὼν ύπ' όψιν 1) τήν ύπ' αριθ. 19491 και από 11. 86ρίου του έτους 1861 εκτελεστήν απόφασιν των έν 'Αθήναις έφετών, 2) τήν ύπ' αριθ. 241 και από 2 Μαΐου 1860. εκτελεστήν απόφασιν των ένταυθα Πρωτοδικῶν. 3) τήν πύ αριθ. 334 και από 'Ιουνίου 1861 εκτελεστήν απόφασιν των αὐτῶν Πρωτοδικῶν, έκδοθείσας επί τῆς μεταξύ τῆς απολλωνίας Σκάση κατοίκου 'Ερμουπόλεως και του Πέτρου Πολυδώρη κατοίκου ήδη ένταυθα, διαφοράς εξ ὧν έμφαίνεται ότι ή Απολλωνία Σκάση διά τῆς από 23 86ρίου 1860 άγωγῆς ένήγαγε τόν Π. Πολυδώρην ενώπιον του Πρωτοδικείου Σύρου και εξητήσατο νά υποχρεωθῇ νά τῇ πληρώσῃ δίστηλα 400 και δραχ. 1800 έντόκως και τὰ έξοδα, τὸ δε δικαστήριον διά τῆς εἰρημένης ύπ' αριθ. 241 (1860.) αποφάσεως του υπεχρέωσε τήν απολλωνίαν Σκάση νά δώσῃ τόν έν τῇ έποφάσει ταύτῃ έπακτὸν ὄρκον, του ὁποίου ροθέντος καταδικάζει τόν Πέτρον Πολυδώρην νά τῇ πληρώσῃ δίστηλα 400 ή τήν αξίαν αὐτὴν εἰς δραχμάς έντόκως πρὸς 10 τοῖς 0 | 0 από τῆς 22 86ρίου 1859 μέχρις αποδόσεως, άνέβαλε δε τήν έτέραν άπαίτησιν τῆς ως πρὸς τὰς 1800 δραχ. και διέταξεν αποδείξεις, τήν ανταπαίτησιν του ενεργουμένου παρέπεμψεν εἰς τήν συνήθη διαδικασίαν, ή δε απολλωνία Σκάση διά του 14 'Ιουνίου 1860 πρακτικοῦ συνεδριάσεως των ένταυθα Πρωτοδικῶν περιώρισε τόν έν τῇ αποφάσει άναφερόμενον ὄρκον εἰς 300 δίστηλα άτινα και (Έπεται συνέχ. και δικας. Παράρτημα).

ΤΗΘΙΣ Ν. ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΥ.